

خبر

سکه؛ ۳میلیون و ۳۹۰ هزار تومان

● هر قطعه سکه تمام‌بهار آزادی طرح جدید، دیروز ۲۷ آذرماه، سه میلیون و ۳۹۰ هزار تومان شد. به گزارش مهر، در جریان معاملات دیروز سه‌شنبه ۲۷ آذرماه، قیمت هر قطعه سکه تمام‌بهار آزادی طرح جدید، سه میلیون و ۳۹۰ هزار تومان شد. همچنین نرخ هر قطعه سکه تمام‌بهار آزادی طرح جدید هم به سه میلیون و ۲۵۰ هزار تومان رسید. همچنین هر نیم‌سکه یک میلیون و ۷۲۰ هزار تومان، ربع‌سکه یک میلیون و ۲۰ هزار تومان و سکه یک گرمی ۶۳۰ هزار تومان است. هر اونس طلا در بازارهای جهانی هزارو ۲۴۹ دلار و ۴۰ سنت و هر گرم طلای ۱۸ عیار ۳۰۲ هزار تومان است.

ادامه از صفحه اول

«راه میانه» علیه تحریم‌ها

ایبن راهبرد، راهکارهای اجرایی مناسبی را طلب می‌کند که برخاسته از همان سرمشق (paradigm) و گفتگمانی است که در دل مفاهیم و گزاره‌های آن راهبرد وجود دارد. راهبردی با این مشخصات به ما حکم می‌کند که ضمن پرهیز از هرگونه کنش و واکنش انفعالی، از وقوع کوچک‌ترین درگیری نظامی، پشیمانی کنیم. از سوی دیگر، با وجودی که حمله نظامی به ایران بسیار مخاطره‌آمیز و پرهزینه است و آمریکایی‌ها هم این را درک کرده‌اند اما منطقاً نباید تحمیل جنگ را از جانب آنها کاملاً منتفی بدانیم؛ به‌ویژه اگر دولت ترامپ در آینده قابل‌تصور از کار سازبون تحریم‌ها قطع امید کند. در عرف دیپلماتیک تا وقتی که قدرت‌ها بر سر میز مذاکره نشسته‌اند، وقوع جنگ نظامی مستبعد است. ازاین‌رو، ایران باید از سویی ضمن حفظ هشیاری کامل همان «راه میانه» را در پیش بگیرد. پیمودن این راه قطعاً در گرو وجود زمینه‌ها و بسترهای است که گرانیگاه آن همانا «قدرت تاب‌آوری» است.

«تاب‌آوری»، ابعدی چند دارد که پرداختن به همه آنها از حوصله این نوشته خارج است. ازاین‌رو به بعد اقتصادی آن می‌پردازیم که پادزهر تحریم مالی و اقتصادی است. تاب‌آوری اقتصادی ضمن آنکه خود زایا است اما به نوبه خود مقتضیات خود را هم می‌خواهد و در حد و جوب اینن اقتضائات همین بس که گویی رابطه‌ای زایشی با آن برقرار می‌کنند. در اینجا به اجمال به اقتضائاتی چند اشاره می‌کنیم و بسط آن را به یادداشت دیگری رجوع می‌دهیم: ۱. باید پذیریم که ایران در تحریم و آن هم کارسازترین نوع آن، «تحریم مالی» است. «مالی» (finance) در اقتصاد مثل خون در بدن است. اگر به غیر از قلب، عضوی از بدن از کار بیفتند، بدن از کار نمی‌افتد؛ ولی اگر خون در بدن جریان نداشته باشد، همه اعضای بدن از کار می‌افتند و باعث مرگ می‌شود. دولت آمریکا با اتخاذ سیاست «واردکردن فشار حداکثری روی ایران» درصدد است کار را به اینجا بکشد.

وقتی پذیرفتیم که در تحریمیم، خواهیم دید که نقاط مختصات تحریم با نقاط مختصات شرایط غیرتحریمی کاملاً متفاوت است. نقطه شروع کارکرد تاب‌آوری اقتصادی، تطبیق با شرایط تحریم است. ۲. «روش‌شناسی تحریم» مبتنی بر شناسایی نقاط ضعف و آسیب‌پذیر تحریم‌شونده است. تحریم تا آنجا که قصدش این است، ابزار است و وقتی هدف می‌شود که تحریم‌کننده روی آن نقاط بیشترین فشار را وارد کند تا تحریم‌شونده را به تسلیم وادار کند. اما از سوی دیگر، تحریم‌شونده هم می‌تواند به نوبه خود به آن نقاط آشنا شود و درصدد رفع و رجوع آن برآید و به‌این‌ترتیب تاب‌آوری اقتصادی خویش را تقویت کند. ۳. اقتصاد کنونی ایران مانند سایر قسمت‌ها دچار شکاف درونی است. به جز قدرالسهم‌دارهای غیرپاسخگو، آنها هم که کم‌ویش پاسخگو هستند، چون بخش دولتی، بخش عمومی، بخش خصوصی، شبه‌دولتی‌ها و خصولتی‌ها، ساز خود را کوک می‌کنند و حتی بعضاً در مقابل هم قرار می‌گیرند و به قولی، دولت در دولت تشکیل می‌دهند. برای نیل به تاب‌آوری اقتصادی باید «سیاست‌های یکپارچه» اتخاذ کرد و به «اصل وحدت رویه» روی آورد.

۴. مشکل عمده دیگر اقتصاد ایران فساد است. هر اقتصادی که در دام فساد افتاد، دیگر نمی‌تواند حتی در برابر کوچک‌ترین تلاطم و تکانهای تاب بیآورد. هرگونه رانت‌خواری و تبعیض در توزیع نهاده‌ها و یارانه‌ها، به‌ویژه یارانه‌های پنهان و امکانات و تسهیلات و تقسیم ثروت، به‌هرگونه قاچاق‌کارا، به‌ویژه کالاهای سوبسید دار، طلا و ارز و نوسان‌گیری از محل تغییرات قیمتی به‌ویژه در بازار کالاهای اساسی، پول‌شویی و ارتکاب هر نوع جرم مالی و فرار مالیاتی فساد محسوب می‌شود و به اندازه و نوبه خود زوال تاب‌آوری به وجود می‌آورد. کلام آخر آنکه اگر می‌خواهیم آن راه میانه را برویم، باید راهبرد اقتصاد ملی را به سمت «تاب‌آور محوری» (resilience oriented) و تقویت همه‌جانبه آن سوق دهیم. مقابله با هرگونه تلاطم، تکان، بحران، تحریم و تهدیدی در گرو این راهبرد است.

اقتصاد

معاون اقتصادی رئیس‌جمهور:

آب را سیاسی نکنید

سه درصد ارزش آب را پرداخت می‌کنند و آب برای آن دسته که از منابع آب زیرزمینی به عنوان یک نهاده استفاده می‌کنند، تقریباً رایگان است.

او همچنین ورود بخش خصوصی به مسئله آب را دارای مزایا و معایبی می‌داند. به اعتقاد اردکانیان واگذاری بهره‌برداری از تاسیسات به بخش خصوصی باعث بهبود خدمات می‌شود اما خطرانی هم در پی داشته است. او تأکید می‌کند: نهاد بازار به‌تنهایی قادر به پاسخ‌گویی و حل مسائل در بخش‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی در مقوله آب نیست.

تصمیم‌دورنگرانه نگر فقیم

محمد نهاوندیان، معاون اقتصادی رئیس‌جمهوری، هم در سخنان خود با اشاره به اینکه در کشور در زمانی که امکانش وجود داشت، تصمیمات دورنگرانه گرفته نشده است، بسیاری از مشکلات آبی ایران را ناشی از نداشت مدیریت هوشمندانه طرف تقاضا دانست. او افزود: مقدار زیادی از اشکالات به اخذ تصمیمات لحظه‌ای بازمی‌گردد. اصلی‌ترین تغییری که در نگاه ما باید رخ دهد، این است که چگونه در طرف تقاضا مدیریت هوشمندانه داشته باشیم. نهاوندیان بر تقویت حافظه اجتماعی و اقتصاد ملی کشور هم تأکید‌کرد تا اگر پروژه‌ای در ارزیابی‌ها رد شد، کسانی نتوانند با شعارهای بی‌پولیستی دوباره این تصمیم غلط را تکرار کنند.

آب سیاسی، منازعه ایجاد کرد

از نگاه معاون اقتصادی رئیس‌جمهور از آنجا که به مسائل در ایران به صورت ریشه‌ای پرداخته نشده است، آب در ایران سیاسی شده است و این نگاه سیاسی به منازعاتی در برخی استان‌ها هم منجر شده است. او تأکید کرد: هرچه آب را سیاسی‌تر کنیم، مشکل بیشتر می‌شود. راه‌حل مسئله آب، توجه اقتصادی به موضوع است. اگر مسئله آب را اقتصادی کنیم، حتما جنبه‌های اجتماعی و سیاسی آن هم فروکش می‌کند و قابل حل است. باید سرمایه‌گذاری در زمینه آب را اقتصادی کنیم تا توجهی اقتصادی داشته باشد. نهاوندیان گفت: با تکیه صرف به منابع دولتی نمی‌توان مشکل آب را حل کرد. عمده مسائل مربوط به طرف تقاضاست و در این شرایط نمی‌توان به بخش کشاورزی بی‌توجه بود. باید به درآمد کشاورزان توجه کرد و نباید احکامی صادر کنیم که زندگی کشاورز برهم بخورد.

او سیاست اصلی دولت را استقبال از حضور بخش خصوصی در مباحث مربوط به آب اعلام کرد و افزود: دولت متشوق‌های لازم را تأمین کرده است. ۳۵ قرارداد به حجم ۱۷۵۰ میلیارد تومان به روش BOT و Boo منعقد و به بخش خصوصی واگذار شد. ۳۵ قرارداد به روش بیع متقابل به ارزش هزارو ۷۹۰ میلیارد تومان برای اجرا در اختیار بخش خصوصی قرار گرفته است. امسال نیز با استفاده از پتانسیل تبصره ۱۹ قانون بودجه، ۴۶ پروژه آب و برق به ارزش ۲۴۳ هزار میلیارد تومان به بخش خصوصی معرفی شده است.

بیش از حد آب مهاباز کردیم

حجتی، وزیر جهاد کشاورزی، نیز در سخنان خود بر ضرورت اجرای پروژه‌های آبخیزداری برای جلوگیری از تأخیر آب تأکید کرد.

او گفت: ما در مهر آب کمی زیاده‌روی کرده‌ایم، اما نمی‌توانیم از زحمات مسئولان و دست‌اندرکارانی که برای مهر آب کوشیدند، چشم‌پوشی کنیم؛ زیرا اصل مهر آب کار درستی بوده است.

به گفته وزیر جهاد کشاورزی، برداشت رویه‌ای از سفره‌های زیرزمینی تعادل این سفره‌ها را به‌هم زده؛ به همین دلیل بحث تعادل‌بخشی به این منابع در دستور کار دولت قرار گرفته است. او اضافه کرد: البته باید مردم در بحث تعادل‌بخشی مشارکت کنند. با یک فرمول از مرکز، نمی‌توانیم مباحث مربوط به تعادل‌بخشی را اجرا کنیم.

حتی مصرف بیشترین سهم آب در بخش کشاورزی را رویه‌ای متداول در تمام جهان دانست و افزود: در کشور ما بر سر میزان آب مصرفی بخش کشاورزی بین وزارت نیرو و جهاد کشاورزی اختلاف‌نظر وجود دارد.

او عنوان کرد: وزارت جهاد کشاورزی حجم آب مصرفی این بخش را ۷۰ درصد می‌داند و وزارت نیرو عدد بالاتری برای آن اعلام می‌کند. وزیر جهاد کشاورزی توسعه کشت پاییز، توسعه گلخانه‌ها، بهبود رانندمان آبیاری و کشت نشایی را اقدامات عمده این وزارتخانه در بحث مدیریت مصرف آب بخش کشاورزی اعلام کرد.

او اضافه کرد: تراز صادرات و واردات بخش کشاورزی امسال نسبت به سال گذشته یک میلیارد دلار مثبت شده و در این پنج سال، بیشترین سرمایه‌گذاری در مزرعه انجام شده است.

نگران مدیریت آب شمیم

غلامحسین شافعی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران نیز در این همایش به بررسی تاریخچه مدیریت آب در کشور پرداخت. به گفته او، با تشکیل وزارت آب و برق، سیستم‌های کنترلی در زمینه آب بیشتر شد و تسلط دولت بر این ماده حیاتی افزایش پیدا کرد. او عنوان کرد: با افزایش تسلط دولتی در بخش آب، سدهای زیادی در کشور ایجاد کردیم که متأسفانه مطالعات کافی درباره آنها انجام نشد و از این بابت مشکلاتی برای کشور ایجاد شد که هنوز هم دست‌به‌گریبان این مشکلات هستیم.

او اضافه کرد: با اشاره به توسعه استفاده از آب زیرزمینی در ایران، به مقطعی اشاره کرد که قرار بود برای تمام چاه‌های غیرمجاز، مجوز برداشت صادر شود، اما با اقدامات اتاق بازرگانی و تأثیرگذاری دفتر آب و کشاورزی اتاق، این تصمیم منتفی شد.

● **«سنجه‌نوبین»:** در اینجا، ما می‌خواهیم از جناب آقای

رئیس‌جمهور و وزیر‌کشور بخواهیم یک نمایه و سنجه نوین را در گزینش استاندار و متن حکم ایشان دخال‌ت دهند. این نمایه و سنجه، وابسته به آب و اقلیم استان‌هاست. افزون این نمایه در گزینش استاندار، از حالت سیاست‌زدگی و سوده‌های شخصی می‌کاهد و کشور را چند گام به سوی کارشناسی و شایسته‌سالاری نزدیک‌تر می‌کند. چه خوب است که پیشینه‌کاندیدای استانداری در زمینه بهینه‌سازی مدیریت منابع آب و منابع طبیعی کشور ارزیابی شود و کسانی‌کاندیداشوند که گام‌های روشنی در راه بهبود بهره‌وری در منابع انسانی و آب برداشته باشند. استاندار باید از جایگاه آب و اقلیم در اقتصاد، تولید و کارآفرینی کشور آگاه باشد. فراوان دیده‌ام که مدیران ارشد‌کشوری از بسیاری از سنجه‌های کارشناسی ناگاه هستند و نمی‌توانند تیم‌های کارشناسی را دور خود گرد آورند و از آنها بهره‌مند شوند. خواهش ما از رئیس‌جمهور گرامی و وزیر محترم کشور، آن باشد که داشتن مدرک دکتری را که فرد آن را هنگام داشتن بست گرفته است، نشان باسوادی او نداند. داشتن مدرک دکتری برای کسانی که وقت شاگردی را نداشته‌اند، مانند سمی کشنده، جامعه ما را به ویرانی می‌برد. کسانی که مدرک آنها در اتاق‌های مدیریتی به آنها تسلیم شده است، جز پس‌ماندگی ارمغان دیگری برای کشور ندارند؛ بنابراین درخواست آن است که به‌جای مدرک، دوست‌بازی و قوم‌وخویش‌بازی، دنبال دانش و مهارت برویم. پیشنهاد آن است که در حکم استاندار، از او خواسته شود پس از مدت زمانی روشن، گزارش‌ی از چگونگی آب‌های سطحی و زیرزمینی استان همراه با روش‌های ساماندهی برداشت آب از سفره‌های زیرزمینی و سطحی به هیئت دولت ارائه کنند. در این گزارش، باید روش استاندار در ساماندهی بهره‌برداری از منابع آب و بهره‌گیری از توان کارشناسی استان روشن باشد. در گزارش باید نقش دانشگاه‌ها و کانون‌های دانش‌افزایی و فناوری‌نه در مدیریت بهینه آب نیز روشن شود. شایسته است در حکم استانداری به استاندار یادآور شود کوشش ایشان برای بهبود آب استان، از سنجه‌های کار او پس از دو سال استانداری خواهد بود. بالاآمدن سطح آب‌های زیرزمینی در دشت‌ها، روان‌شدن آب در رودخانه‌های خشک، جان‌گرفتن رودخانه‌های درحال‌خشکیدگی، افزایش پوشش سبز جنگلی و مرعی، بهسازی بیولوژیک حوزه‌های آبخیز و زنده‌شدن تالاب‌ها از سنجه‌هایی‌شوند که مدیران استان با آن ارزیابی می‌شوند. هنگامی که می‌گویم آب، افزون بر آب آشامیدنی، کشاورزی و صنعت که در رودخانه‌ها، چمنه‌ها و قات‌ها با آب‌های زیرزمینی دیده می‌شود، هدفمان باران، برف، آب و دریا‌هایی که ابرها را تولید می‌کنند، است.

استانداران و آب: در گذر چند دهه گذشته، مردم استان فارس و بسیاری از استان‌های کشور، بیش از ۲۰ نفر از انسان‌های محترم را به‌عنوان استاندار یا سرپرست استانداری آزموده‌اند. گرچه بسیاری از این عزیزان آنچه در توان داشتند را برای آبادانی استان به میدان آوردند، ولی بسیاری از آرزوهای مردم و خود استانداران و مدیران در آبادانی کشور و استان‌ها به بار ننشست. هر استاندار و مدیر ارشدی آمد و قولی داد و رفت. با این‌همه قول، درج‌از‌ن‌ها و پس‌رفت‌ها در زمینه آب و محیط زیست همچنان پابرجاست. در این چند دهه، بیماری بزرگ آب در کشور و استان‌هایی مانند فارس هر روز بزرگ و بزرگ‌تر شد و امروز مانند یک تومور بدخیم زندگی و روزگار مردم را به تباهی کشانیده است. گردانندگی ناکارآمد آب و اقلیم و محیط زیست، بی‌کاری گسترده‌ای را دامن زده تا جایی که آمده‌ها و آینده کشور را با گزند بزرگی روبه‌رو کرده است.

جایگاه آب در گزارش استانداران ووکلای مجلس

در گذر چند دهه گذشته، گرچه شمار فراوانی از استانداران به بست و مقامی رسیدند و استان‌ها گاهی جایگاه پرش افراد به پست‌های بالاتر وزارت ریاست شدند، اما آب رودخانه‌ها و چشمه‌سارهای استان‌هایشان یکی پس از دیگری خشک شدند. هنگامی‌که استانداران گزارش پیشرفت‌های آبادانی را با آب‌وتاب خدمت مدیران ارشد کشوری ارائه می‌کردند، آب کارپژوا و فئات‌ها همگی رو به خشکی رفتند.

تأثیر مجدد قرار دادن آب در صفحه ۵

ادامه در صفحه ۱۳

یادداشت

آب، سنجه‌ای نوین در گزینش استانداران

سیدمحمدجعفر ناظم‌السادات
استاد دانشگاه شیراز

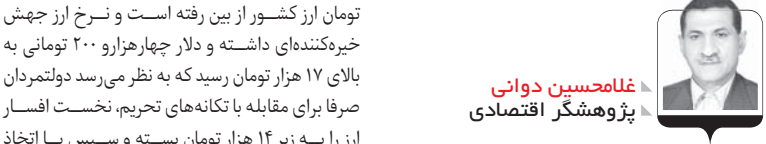
● هم‌اکنون پرونده گزینش استانداران شماری از استان‌های کشور روی میز دولت، وزیر کشور و نمایندگان مجلس شورای اسلامی این استان‌هاست. روشن است هرکس کوشش دارد کسی را که بهتر می‌داند، بر صندلی استانداری بنشاند. پس از گرفتن گواهی از کانون‌های قضائی و امنیتی، داشتن هم‌گرایی سیاسی با دولت، وزیر کشور و نمایندگان نمایه‌ای است که بالاترین شانس را به کاندیدای استانداری می‌دهد. دولتی‌ها دوستدار آن هستند که استاندار بتواند به سفارش آنها، سیاست‌های خرد و کلان دولت را اجراکند. نمایندگان مجلس در پی آن هستند که کسی برگزیده شود که در انتخابات پیش‌رو، تا اندازه‌اش شدنی، با آنان همسو باشد. نقش استانداران و فرمانداران در برگزاری انتخابات از دغدغه‌های بسیاری از نمایندگان مجلس بوده است. گوش‌دادن به درخواست نمایندگان برای کارهای عمرانی یا سفرانی شهرستان‌ها نیز از دیگر سنجه‌هایی است که در گزینش استاندار نقش دارد.

«سنجه‌نوبین»: در اینجا، ما می‌خواهیم از جناب آقای رئیس‌جمهور و وزیر‌کشور بخواهیم یک نمایه و سنجه نوین را در گزینش استاندار و متن حکم ایشان دخال‌ت دهند. این نمایه و سنجه، وابسته به آب و اقلیم استان‌هاست. افزون این نمایه در گزینش استاندار، از حالت سیاست‌زدگی و سوده‌های شخصی می‌کاهد و کشور را چند گام به سوی کارشناسی و شایسته‌سالاری نزدیک‌تر می‌کند. چه خوب است که پیشینه‌کاندیدای استانداری در زمینه بهینه‌سازی مدیریت منابع آب و منابع طبیعی کشور ارزیابی شود و کسانی‌کاندیداشوند که گام‌های روشنی در راه بهبود بهره‌وری در منابع انسانی و آب برداشته باشند. استاندار باید از جایگاه آب و اقلیم در اقتصاد، تولید و کارآفرینی کشور آگاه باشد. فراوان دیده‌ام که مدیران ارشد‌کشوری از بسیاری از سنجه‌های کارشناسی ناگاه هستند و نمی‌توانند تیم‌های کارشناسی را دور خود گرد آورند و از آنها بهره‌مند شوند. خواهش ما از رئیس‌جمهور گرامی و وزیر محترم کشور، آن باشد که داشتن مدرک دکتری را که فرد آن را هنگام داشتن بست گرفته است، نشان باسوادی او نداند. داشتن مدرک دکتری برای کسانی که وقت شاگردی را نداشته‌اند، مانند سمی کشنده، جامعه ما را به ویرانی می‌برد. کسانی که مدرک آنها در اتاق‌های مدیریتی به آنها تسلیم شده است، جز پس‌ماندگی ارمغان دیگری برای کشور ندارند؛ بنابراین درخواست آن است که به‌جای مدرک، دوست‌بازی و قوم‌وخویش‌بازی، دنبال دانش و مهارت برویم. پیشنهاد آن است که در حکم استاندار، از او خواسته شود پس از مدت زمانی روشن، گزارش‌ی از چگونگی آب‌های سطحی و زیرزمینی استان همراه با روش‌های ساماندهی برداشت آب از سفره‌های زیرزمینی و سطحی به هیئت دولت ارائه کنند. در این گزارش، باید روش استاندار در ساماندهی بهره‌برداری از منابع آب و بهره‌گیری از توان کارشناسی استان روشن باشد. در گزارش باید نقش دانشگاه‌ها و کانون‌های دانش‌افزایی و فناوری‌نه در مدیریت بهینه آب نیز روشن شود. شایسته است در حکم استانداری به استاندار یادآور شود کوشش ایشان برای بهبود آب استان، از سنجه‌های کار او پس از دو سال استانداری خواهد بود. بالاآمدن سطح آب‌های زیرزمینی در دشت‌ها، روان‌شدن آب در رودخانه‌های خشک، جان‌گرفتن رودخانه‌های درحال‌خشکیدگی، افزایش پوشش سبز جنگلی و مرعی، بهسازی بیولوژیک حوزه‌های آبخیز و زنده‌شدن تالاب‌ها از سنجه‌هایی‌شوند که مدیران استان با آن ارزیابی می‌شوند. هنگامی که می‌گویم آب، افزون بر آب آشامیدنی، کشاورزی و صنعت که در رودخانه‌ها، چمنه‌ها و قات‌ها با آب‌های زیرزمینی دیده می‌شود، هدفمان باران، برف، آب و دریا‌هایی که ابرها را تولید می‌کنند، است.

استانداران و آب: در گذر چند دهه گذشته، مردم استان فارس و بسیاری از استان‌های کشور، بیش از ۲۰ نفر از انسان‌های محترم را به‌عنوان استاندار یا سرپرست استانداری آزموده‌اند. گرچه بسیاری از این عزیزان آنچه در توان داشتند را برای آبادانی استان به میدان آوردند، ولی بسیاری از آرزوهای مردم و خود استانداران و مدیران در آبادانی کشور و استان‌ها به بار ننشست. هر استاندار و مدیر ارشدی آمد و قولی داد و رفت. با این‌همه قول، درج‌از‌ن‌ها و پس‌رفت‌ها در زمینه آب و محیط زیست همچنان پابرجاست. در این چند دهه، بیماری بزرگ آب در کشور و استان‌هایی مانند فارس هر روز بزرگ و بزرگ‌تر شد و امروز مانند یک تومور بدخیم زندگی و روزگار مردم را به تباهی کشانیده است. گردانندگی ناکارآمد آب و اقلیم و محیط زیست، بی‌کاری گسترده‌ای را دامن زده تا جایی که آمده‌ها و آینده کشور را با گزند بزرگی روبه‌رو کرده است.

جایگاه آب در گزارش استانداران ووکلای مجلس

در گذر چند دهه گذشته، گرچه شمار فراوانی از استانداران به بست و مقامی رسیدند و استان‌ها گاهی جایگاه پرش افراد به پست‌های بالاتر وزارت ریاست شدند، اما آب رودخانه‌ها و چشمه‌سارهای استان‌هایشان یکی پس از دیگری خشک شدند. هنگامی‌که استانداران گزارش پیشرفت‌های آبادانی را با آب‌وتاب خدمت مدیران ارشد کشوری ارائه می‌کردند، آب کارپژوا و فئات‌ها همگی رو به خشکی رفتند.

معضلات ساختاری اقتصاد ایران با شوک‌درمانی‌هایی که در ۱۰ سال گذشته صورت گرفته، عملاً خط فقر را تا آستانه‌ه طبقه متوسط کشانده است. متأسفانه بخشی از سیستم، برجام را رادع و مانع اصلی اقتصاد کشور معرفی می‌کنند، درحالی‌که برجام فقط یکی از مشکلات اقتصاد ماست و نباید تمام مسائل را به برجام گره زد؛ زیرا مشکل اصلی اقتصاد کشور، نابسامانی، فساد نهاده‌شده است و به نظر می‌رسد عزم راسخی برای مبارزه با این فساد وجود ندارد.

حاصل سیاست‌های دولت احمدی‌نژاد و دولت روحانی، بنا بر اظهارات عضو کمیسیون اجتماعی مجلس (تارنمای روزنامه اعتماد مورخ ۱۱ مرداد ۱۳۹۷) باعث شده نرخ خط فقر برای یک خانواده چهارنفره شهری در تیر ۹۷ به حدود شش میلیون تومان افزایش یابد؛ درحالی‌که حداقل مزد، حداکثر ۸،۱ میلیون تومان است. به‌علاوه در سال‌های اخیر به لطف شوک‌درمانی و نسخه‌های نئولیبرالی، بخشی از جمعیت کشور دچار «فقر مطلق» شده‌اند که مسئولان باید به آن پاسخ‌گو باشند. درحال‌حاضر مسئولان هریک تقصیر را گردن دیگری می‌اندازد و ناتوان از حل مشکلات اقتصادی، برجام و ترامپ را عامل این نابسامانی معرفی می‌کنند که نتیجه آن خنده نهمان دادگاه مناسده اقتصادی است. این رخدادها در حالی به وقوع پیوسته که به استاد آمارهای متفن، حداقل امکانات بالقوه‌کشور بسیار فراتر از این است.

در نگاه‌ی دیگر، ایران بزرگ‌ترین تولیدکننده پسته، زعفران، خاویار، زرشک، فیروزه، میوه‌های شفتی (مثل زردآلو) و فرش دست‌بافت در جهان است و بزرگ‌ترین ذخیره روی در جهان را دارد.

ایران همچنین هشتمین تولیدکننده میوه و دومین تولیدکننده خیار، نهمین نیروی بزرگ نظامی، دهمین دارنده تانک نظامی، چهارمین تولیدکننده سیمان، نهمین تولیدکننده آهن، هشتمین تولیدکننده لیغو، دهمین تولیدکننده انگور، دومین تولیدکننده زردآلو، هشتمین تولیدکننده مرغ، سومین تولیدکننده گاز طبیعی، ششمین تولیدکننده نفت، سومین صادرکننده نفت و... در جهان است؛ اما دریغ از مدیریت ثروت ملت و دریغ از استفاده مردم از این امکانات بالقوه‌ای که چنانچه به‌فعل درآید، می‌توان کشوری را با توانایی حداقل ترکیه و در نمایش حداکثری مالزی یا کره‌جنوبی تصور کرد. با چنین امکانات و توانایی‌هایی، بررسی اجمالی وقایع اقتصادی، به‌ویژه در یک سال گذشته، نشان‌دهنده اتفاقات تلخی در عرصه اقتصادی کشور است، به‌طوری‌که میلیارد‌ها

نیروی کار	صادرات غیرنفتی	پتروشیمی+پسته+خشکبار+فرش+میوهجات	برآورد هر نفر ساعتی دو دلار	ارزش برآوردی سالانه
۳۲ میلیون نفر	۴۳ میلیارد تن ذخایر معدنی	۶۰۰ میلیون تن خشکبار	۷۵۰ میلیارد دلار	۱۵۳ میلیارد دلار سالانه